

MIANOWANIE (52) *sb n*

Oba a jasne (w tym w pierwszym 1 r. błędne znakowanie), e pochylone.

sg *N* mianowanié (13); -é (6), -(e) (7). \diamond *G* mianowaniã (14); -ã (11), -(a) (3). \diamond *D* mianowaniu (1). \diamond *A* mianowanié (14); -é (2), -(e) (12). \diamond *I* mianowaniém (5); -ém (3), -em (1) *SarnStat* (3 : 1), -(e)m (1). \diamond *L* mianowaniu (4). \diamond *pl A* mianowaniã (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) i XVIII w.

1. *Imię, nazwa; nominatio Miech, Cn; vocabulum Calep* (3) : dořthali [*Lechy, które Polaki zowq*] rozmaitego mianowania według roznołci [!] mieřtca w którym mieřzkali. *MiechGlab* 44; *Druga [plaga z trzech, którymi męźczyźni w Atenach żeński naród karali]/ áby żadny nie brał mácierzyńkiego miánowánia. BielKron* 27; *Calep* 1141a.

2. *Obrzęd nadania imienia dziecku według przyjętych obyczajów i związana z tym aktem uroczystość [w tym: czyje* (5): *G sb* (4), *pron poss* (1)] (7) : *BielKron* 343; *SkarŻyw* 534; *RAcz* [...] rżądzić tego roku/ który w to wielebne święto Obrzeźánia/ y miánowánia twego záczyamy/ Pánie Boże *LatHar* 344, 332.

Wyrażenia: »mianowanie dziecięcia (*a. dzieciãtka*)« (2): *Był Piařt w Kruszwicy [...]/ ktoremu fie fyn vrodził na ten czás/ á thák [...] becźkę miodu vřycił ná miánowánie onego dziecięćia/ według pogánřkiego obyczãiu. BielKron* 342v; *RejPos* 297.

»imienia mianowanie« (1): *Potym według zakonu przyřł obrzeźanie/ Imienia przedźiwnego odniořł miánowánie. LatHar* 518.

3. *mat. Oznaczenie, jednostka miary jakiejś określonej wielkości* (13) : *Ieřtli pirwřzy y trzeci termin: maię rozne mianowanie/ tedy ie obroć na iedno mianowanie. KłosAlg* E3v; *Ieřtli wtóri termin ma monetę albo wagę/ albo miarę rozne⁸⁰ mianowania/ thedi takie rozne mianowanie mnoź przez ořtatni termin KłosAlg* E4, E3v [2 r.], E4 [4 r.], E4v, F3.

mianowanie czego (1): *Rozne mianowanie monet. KłosAlg* E4v.

4. *Naz(y)wanie po imieniu, wymienienie z nazwy i imienia; nomenclatio Mqcz, Calep, Cn; nomenclatura Mqcz, Cn; compellatio alicuius nomine proprio, impositio nominis, nominatio, nuncupatio, pronuntiatio nominis Cn* (12) : *Nomenclatura, Nomenclatio, Miánowánie/ Mienienie/ Wyliczenie ymión yednego po drugim. Mqcz* 249c; *Calep* 702b.

Wyrażenia: »mianowanie imion [czyich]« (1): *O iáwnem miánowánium imion [De nominibus eorum publice proponendis] tych ktorzi się vrzędow domagãią. ModrzBaz* 39.

»jawne mianowanie« (1): *ModrzBaz* 39 *cf* »mianowanie imion «.

»mianowania niegodny (*a. godny nie jest*)« = *nefarius Calep; infandus, innominabilis, nefandus Cn* [szyk 1 : 1] (2): (*iáko tu w Litwie nieiãki řprořnik który y mianowánia tu/ dla řmrodliwey řławy řwey/ godny nie ieřt/ křiaźzki wydařł SkarŻyw* A4; *Calep* [693]b.

a. praw. Wyjawienie, podanie nazwiska osoby związanej ze sprawq; nominatio JanStat (7) :

mianowanie kogo (3): *UstPraw* C4v; *tákowy ieřli bęździe pozwan do řądu zamkoweģo/ nieinãczęy ma byđź pokonan/ iedno miánowánium ořmnařcie řwiãtków/ z których máią byđź obráni řzeć řzłáchćicy dobrej řławy SarnStat* 506 [*idem*] 932.

α. *W procesie karnym: wskazanie na współwinnego w celu uwolnienia się od odpowiedzialności (4)* : PRzydawa się to/ iż gdy niektórzy o nieiakié złé vczynki/ álbo wyftępkí przed nas do przeftłyzenia nálfzého bywáią wyzwáni/ tedy álleguią Pány álbo fwe przełożoné: iż zá władzą y rofkazániém fwych Pánów [...] tákowych złych rzeczy y wyftępków dopuścili się: y było to niektórych czálów przeciwko rozumowi chowano: iż tákowi złoczyńcy przez tákové miánowanié [*per eandem nominationem JanStat 630*] od káźni bywáli wyftwobodzeni *SarnStat 580, 580 [3 r.]*.

5. *Mówienie o czymś, wypowiedź na jakiś temat; allegatio JanStat (8)* : Sumnienie się fmieie ftęgo myanowania [z *przemowy plebana do kupca*]. *RejKup i8v*.

mianowanie kogo [= o kim] (1): Bo iáko káždą z ośobná perfonę/ Bogiem y Pánem z obiáwioney Chrześcíanom prawdy wyznáwać muśimy/ ták od trzech Bogow/ álbo Pánow miánowaniá/ powftzechną wiará bywamy odwiedźieni. *LatHar 372*.

mianowanie czyje [w tym: G sb (2), pron poss (1)] (3): *SarnStat 769 [2 r.]*; Bez miánowaniá mego wiem pewnie wielz dobrze/ Iák Bog zá nietrzymánié wiáry karał fzczodrze. *CzahTr Gv*.

Szereg: »zeznanie i mianowanie« (1): áby pierwszy Rok przez proftą chorobę był odłożón: wtóry przez prawdźiwą chorobę będzie mógl byđz odłożón/ okróm zeznánia y miánowaniá [*absque confessione et allegatione JanStat 480*] Kápellaná *SarnStat 769*.

a. *To, co zostało powiedziane (3)* : á iefliby nie ftánął [*na pierwszym roku pozwu jako zawitym*] odrzuciwfzy wfzytki zwłóki ná rzeczy główné/ álbo téz ná przypadkowé/ choć prawdźiwéy niemocy/ odłożenia ná wftęfzą rzecz/ ná rzeczy łobie wedle práwa pomocne/ [...] y ná wfzyftkié inné z którýkolwiek przyczyny zwłóki y miánowaniá wfzyftki [...] krzywdę przez się [...] w przerzeczonych dobrách vczynioną ná profté powodowé twiárdzenié ma nágrodzíc *SarnStat 1254*.

Wyrażenia przyimkowe: »wedle mianowania« (1): A chcemy: áby wfzyftkié dárowánia/ [...] zapify/ [...] które my Miłtrz/ Komendorowie/ y Zakon/ rzeczonému Pánu Naiáfnieyfzému Káźimiérzowi Królowi wedle miánowia [!] [*prout supra JanStat 882*] będzimy powinni zdác/ którýmkkolwiek fpořobem vczynioné niech będą nikczemné *SarnStat 1102*.

»z mianowania« (1): Ktoby tedy wfzytko opuścíwfzy á náfládował by lepfzych rzeczy/ then nie flugą Bożym ále przyacielem iego będzie názwán. Z miánowaniá fpokoynie żywiemy [*De nominibus igitur et continenter vivimus*]/ dla czego mowíř abyřmy byli bogowie *HistAl K4v*.

6. *Naznaczenie, wybór (6)* :

mianowanie kogo, czego (3): Testamentum –Teftament, dziedziczou mianowanię. *Calep 1060a*; IZ niekiedy Rok Pozwów [...] nie był pewnym miánowaniém dnia oznáczón [*aut certa diei specificatione non limitatus JanStat 547*]/ [...] fład przydawało się/ iż vbodzy niektórzy nie czekáiąc Roku/ dla niedořtátku wydatków z Séymu odieřdzáli *SarnStat 145 [idem] 932*.

a. *Powołanie kogoś na jakieś stanowisko lub godność; nominatio Mącz, Cn; nuncupatio Cn (3)* :

mianowanie kogo [= na kogo] (2): Miánowanié bifkupow. *SkarKaz 610a marg, 610a*.

mianowanie czyje [= przez kogo] (1): *Mącz 249c cf Zwrot*.

Zwrot: »mianowaniem obrác« (1): *Nominatione sua cooptare aliquem*, Miánowaniém fwym obrác á żędác kogo ná fwe mieyfce. *Mącz 249c*.

*** *Bez wystarczającego kontekstu (3) : Nominatio, Miánowánie/ Zdánie ymienia/ Nárzeczenie.*
Mqcz 249c, 287d; Calep 702b.

Synonimy: 1. imię; 2. krzciny; 6.a. naznaczenie, nominacja, nominowanie.

Cf 1. MIANO, MIANOWAĆ, [MIANOWISKO]

ZCh